ՄՈՒՐԱՏ-ՌԱՓԱՅԷԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

1954–1955 ՏԱՐԵՇՐՋԱՆԻ ՊԱՍԱԿԱՒՈՐՆԵՐԸ

Ահա՛ յետպատերազմեան շրջանի երկրորդ հունձքը, առաջ և խոստումնալից: Պատանի շրջանաւարտներ, անած ու մեծացած Ալիշանի եւ Վարուժանի հրայրեաց ոգիով, կը թեւակոխեն կեանքի սեմէն ներս, Մուրատ-Ռափայէլեանի Լիկէոնական բարձր վկայականով խրախուսուած, համալսարանական կեանքի երազներով խանդաւառ:

Ամաւերջի հանդէսը տեղի կ'ունենայ Յունիս 9ին, ջերմ ոգեւորութեան մէջ: Բացի տեղացի հայերէն, ներկայ էին ազգային շրջանակներու ծնողներ ու ազգականներ Միլանէն, Փատովայէն, Ժընեւէն, Աթէնքէն: Հանդէսին կը նախագահէին Վենետիկի Ամենապատիւ Պատրիարքը՝ հայազգի Ծիր. Ռոնքալլի, եւ Միխիթարեան Միաբանութեան Ընդհ. Աբրահամյրը՝ Գերպծ. Սրապիոն Վ. Ուլուհոճեան: Պատուոյ աթոռները զբաւած էին քաղաքական ու եկեղեցական բարձրաստիճան անձնաւորութիւններ, կուսակալին եւ քաղաքապետին ներկայացուցիչները, հիւպատոսներ, Վենետիկի Գաւառին Ուսումնական պետը եւ իր փոխանորդը, տեսչական կազմը, ուսուցիչները:

Բացման պաշտօնական քայլերդներէն վերջ, վարժարանին ուսումնական տարեշրջանին տեղեկագիրը. Աւետիք Վ. Թալաթինեան կարդաց ուսումնական տարեշրջանին տեղեկագիրը. նշեցաւ քննութեանց գոհացուցիչ ընթացքը, ուր շրջանաւարտներու հունձքը: Ցիքը, ուր շրջանաւարտներու հունձքը: Ցիքը, ուր թափուած կրթական ու բարոյական աշխատանքը, կերտելու համար իւրաքանչիւր աշակերտի մէջ նկարագրի մարդը եւ դիտակից հայը. ներկայացուց այն լայն ազատութիւնը զոր վարժարանը կը վայելէ՝ շնորհիւ խոտական պետութեան բարեացակամ վերաբերմունքին: Շնորհակալութիւն յայտնեց բարեբարներուն եւ իշխանութեանց ներկայացուցիչներուն:

Գեղարուեստական բաժինը շատ ճոխ էր: Արա Գալեօղեան (շրջանաւարտ) եւ Յակոբ Ճելալեան (Ե. դասարան) յաջողութեամբ նուագեցին Շոփէնէն, Պէթհովէնէն, Տրպիւսիէն եւ Ա. Խաչատուրեանէն: Վարժարանի բարեկամ խոտացի խումբ մը երգեցողներ մեծ հաճոյք պատճառեցին՝ լեռնային սիրուն խմբերգներով, որոնց վերջիններն եղան «Իմ Զինարի Եարը» եւ «Ալագեազ». անմոռանալի մը բոլորին համար, մեծ յաջողութեամբ երգուած:

Արտասանութիւններ. Վարուժանի «Ակութին շուրջ»ը վերապրեցաւ Ներսէս Զանդանեան (Գ. դասարան), իսկ Սիլվա Կապուտիկեանի «Քո մայր լեզուն չմոռանաս»ը ոգեկոչեց Սեդրակ Նազարեան (Գ. դասարան):

Պարզեւաբաշխութիւնը ճոխ էր: Ս. Ղազարու Ընդհ. Աբրահամյրը, Միխիթարեան ճեմարանը, «Բազմավէպ»ի խմբագրութիւնը, Միլանի Հայ Մշակութային Ընկերութիւնը, ինչպէս նաեւ Վենետիկի Մշակութային ու Գեղարուեստական Միութիւններ զրկած էին ոսկի մեդալներ եւ գեղեցիկ նուէրներ:

Ողջերթի եւ Մնաք բարով-ի յուզումնալից խօսքերէն վերջ, վարժարանի Տեսուչը՝ Հ. Եղիա Վ. Փէչիկեան, գոհունակութեան եւ քաջալերանքի սրտապնդիչ խօսքեր ուղղեց շրջանաւարտներուն, նշելով որ հաւատքն է գաղտնիքը կեանքի մեծագոյն յաջողութեան. հաւատք՝ Նախախնամութեան վրայ. հաւատարմութիւն՝ ընտանիքին հանդէպ. անսպառ սէր՝ հայրենիքին. որոնց ի սպաս՝ պատրաստ են գոհաբերուելու մեր շրջանաւարտները:

ՁԱԽԷՆ ԱՋ՝ ՆՍՏԱԾ. — Հ. Աւետիք Վրդ. Թալաթինեան (*Ուսումնապետ*), Հ. Եղիա Վրդ. Փէչիկեան (*Տեսուչ*), Հ. Սահակ Վրդ. Տէր-Մովսէսեան (*Ուսուցիչ*), Հ. Բարսեղ Վրդ. Զէփիջեան (*Ուսուցիչ եւ Մատակարար*):

ՁԱԽԷՆ ԱՋ՝ ԿԱՆԳՈՒՆ. — Արշակ Գօճամանեան (*Միլան*), Վահան Անանեան (*Աթէնք*), Արա Պալեօզեան (*Աթէնք*), Յովհաննէս Պալթայեան (*Մարսիլիա*), Յակոբ Համբարձումեան (*Հալէպ*), Սերոբ Սերոբեան (*Հալէպ*), Տիգրան Գէորգեան (*Ադեքսանդրիա*), Յովհաննէս Գալայճեան (*Հալէպ*):

Վենետիկի Ամենապատիւ Պատրիարքը եւս ուղղեց հայրական անոյշ յորդոր մը, հաւատարիմ մնալու մեր ազգային գեղեցիկ առաքինութիւններուն, արժեցնելով այս բարձր ուսումն ու կրթութիւնը:

Հանդէսի փակումէն վերջ, մտերիմ բարեկամներու, Գաւառի Ուսումնապետին և անոր փոխանորդին ներկայութեամբ՝ տեղի ունեցաւ ճաշկերոյթ մը, որու ընթացքին խանդաւառ բաժակաճառեր արտասանեցին նախկին տաներէն՝ Բժիշկ Իպ. Քիւշիւքեան, Բժ. Բագրատ Եղիազարեան, Գաւառին Ուսումնապետը եւ անոր փոխանորդը. մանաւանդ այս վերջինները յայտնեցին իրենց խոր համակրանքը եւ խանդաւառ սէրը հանդէպ Մուրատ-Ռափայէլեան վարժարանին եւ անոր վարիչ Հայրերուն:

***